

РЕШЕНИЕ

№ 6099

гр. София, 05.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3335** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. М. П. с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Г. Б., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 3 срещу Заповед № РВ 202317 – 001 – 07з - 04/03.02.2020г. с гриф „поверително“, издадена от директора на ОДМВР – П., с която на жалбоподателя, на основание чл. 194, ал.2, т. 2, вр. чл. 197, ал.1, т. 3 вр. чл. 200, ал.1, т. 11, предложение първо и ал. 2 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона. Прави се възражение, че не е извършено дисциплинарното нарушение, за което е наложено наказанието. Разпоредбата на чл. 18, т. 5 от Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР е неотнормисима към вмененото дисциплинарно нарушение. Касае се за водене на дела на оперативен отчет, за които в МВР има отделни инструкции. Жалбоподателят не е бил запознат с тези правила, които са вътрешноведомствен акт и не се обнародват. При липсата на фактически основания за издаване на оспорената заповед, без да е доказано извършване на дисциплинарно нарушение, заповедта е незаконосъобразна, поради нарушение на материалния закон. Описанието на деянието и на фактическата

обстановка не съответстват на изискванията на чл. 210, ал.1 от ЗМВР. Не са приложени доказателства. Делата на оперативен отчет са били разпределени на други служители, а в последствие преразпределени на наказаните служители. От съдържанието на заповедта не може да се установи какви са резолюциите, които се твърди, че не са изпълнени, какъв е бил срока за изпълнение и кой не ги е изпълнил. Констатациите в заповедта са не само общи, но и субективни и не отговарят на действителните факти и обстоятелства. Не е спазена и процедурата по чл. 206, ал.1 – 4 ЗМВР. Служителят не е запознат със заповедите за образуване на проверките, не са му разяснени правата по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР. Не е спазен двумесечния срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР от откриване на нарушението. Доводите се поддържат в хода на съдебното производство и в писмени бележки, изготвени от упълномощения процесуален представител. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директорът на ОДМВР – П., чрез упълномощения си процесуален представител гл. юрисконсулт В., в писмени бележки прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Съображенията са: спазване на изискванията на компетентост на органа, на процедурните правила и срокове, осигурена защита на правата на служителя в дисциплинарното производство, доказване както на факта на извършване на нарушението така и на основанията за налагане на съответното наказание.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител, не изразява становище в хода по съществуването на спора.

Административен съд София - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 313з – 1434/30.08.2019г. на директора на ОДМВР – П. е възложено извършване на проверка на дейността на служителите от сектор „Криминална полиция“ към Първо РУ П. при ОДМВР – П., включваща и проверка на наличните дела на оперативен отчет, преписки на предварителен отчет, делата на ДС и превантивните преписки, съгласно Инstrukция №8121з – 91/2017г. за реда и организацията за осъществяване на превантивна дейност от полицейските органи на МВР.

Заповедта е издадена въз основа на данни, съдържащи се в докладна записка на ВПД Началник Първо РУ – П. до директора на ОДМВР – П. от 20.08.2019г., в която се посочва, че са констатирани пропуски при водене на делата и преписките, като на служителите са дадени указания, препоръки и срокове за отстраняване на пропуските, които не са изпълнени. Констатирано е и редовно неспазване на сроковете за извършване на проверки по преписките на РП и явните такива.

За резултатите от проверката е изготвена справка № RB202317 – 001 – 07/02 – 1922/01.10.2019г.

Въз основа на данните от тази справка и на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, директорът на ОДМВР – П. е издал заповед №313з – 1613/02.10.2019г. за проверка на данните, изнесени в справка № RB202317 – 001 – 07/02 – 1922/01.10.2019г. по описа на ОДМВР – П. относно дейността по линия на противодействие на криминалната престъпност в Първо районно управление – П. към ОДМВР – П.. Назначена е комисия, на която е възложено извършването на проверката. Жалбоподателят се е запознал лично срещу подпис със заповедта на 18.10.2019г.

Комисията е изготвила обобщена справка рег. № RB202317 – 001 – 07/02 – 2436/12.12.2019г. по описа на ОДМВР – П..

На 16.12.2019г. на П. М. П. е връчена покана за запознаване с обобщената справка и за даване на допълнителни обяснения и възражения, на основание чл. 207, ал. 11 вр. ал. 8, т. 1 от ЗМВР.

На 20.12.2019г. е връчена покана на основание чл. 206, ал.1 от ЗМВР за даване на писмени обяснения в срок до 27.12.2019г. Върху поканата служителят е отбелязъл, че не желае да дава допълнителни сведения.

П. М. П. е запознат на 29.01.2016г. с длъжностна характеристика за длъжността „разузнавач“ VI – V степен в група „Противодействие на престъпления против личността“, утвърдена със заповед рег. № 3286з – 21/05.01.2016г. Съгласно длъжностната характеристика, основни задължения на служителя са да познава нормативната уредба, дейността, функциите и задачите на структурите на МВР, основите на наказателното и административно право и вътрешно – нормативните документи.

В хода на съдебното производство са изискани и приети като доказателства по делото Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР. В чл. 18, ал.1, т. 5 от тях е вменено задължение на служителите да спазват реда за осъществяване на документооборота, включително и да изпълняват в срок поставените задачи, а когато това е невъзможно – да уведомяват прекия си ръководител преди изтичане на срока.

В изпълнение на указанията за доказателствената тежест в процеса във връзка с възражението на жалбоподателя, че не е запознат с правилата, ответникът е представил отчет за проведено професионално обучение по специализирана подготовка през третото организационно – планово тримесечие на 2019г., видно от който е проведено обучение по Инструкция №8121з – 1013/08.08.2017г. за организация на деловодната дейност и защита на класифицираната информация при работа с документи в МВР.

Доказателство за запознаване на жалбоподателя с Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР не са представени. Поддържа се тезата, че служителят е длъжен да познава вътрешнонормативните документи по длъжностна характеристика.

От правна страна: Жалбата, по която е образувано настоящето производство от 17. 02. 2020г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред индивидуален административен акт, съгласно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.204, т.3, от директора на ОДМВР – П., ръководител на структура по чл. 37, ал.1, т. 2 от ЗМВР. Заповедта е в писмена форма. Мотивите на акта следва да се считат допълнени с мотивите на обобщена справка рег. №RB202317 – 001 – 07/02 – 2436/12.12.2019г. и справка № RB202317 – 001 – 07/02 – 1922/01.10.2019г. по описа на ОДМВР – П. с оглед изричното им цитиране в оспорената заповед. Видно от

ръкописното отбелязване върху обобщената справка, служителят се е запознал с нея на 17.12.2019г. Основателно е възражението, че описанието на деянието и на фактичката обстановка не съответстват на изискванията на чл. 210, ал.1 от ЗМВР. Същите са формални и бланкетни. Не са приложени доказателства. Не са посочени правилно и разпоредбите, които се счита, че са нарушени.

Дисциплинарното производство е образувано със заповед №313з – 1613/02.10.2019г. на директора на ОДМВР – П., издадена на основание чл. 205, ал. 2 ЗМВР. По аргумент от чл. 207, ал.3 ЗМВР назначената комисия като дисциплинарно - разследващ орган е длъжна да извърши всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение. В сроковете по чл.47 от Инструкция №8121з-470 от 27 април 2015г. председателят на дисциплинарно - разследващата комисия своевременно е направил предложение за продължаване на срока на дисциплинарното производство и промяна в персоналия състав на комисията по обективни причини, за което е издадена съответната заповед по чл.46 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015г. След удължените срокове производството приключва при спазване на чл. 195, ал. 1 ЗМВР.

Императивната разпоредба на чл. 195, ал. 1 ЗМВР установява преклузивни срокове за налагане на дисциплинарното наказание - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя (чл.196, ал.1 ЗМВР). Насока дава и разпоредбата на чл.196, ал.2 ЗМВР - когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая това е моментът на издаване на обобщена справка рег. №RB202317 – 001 – 07/02 – 2436/12.12.2019г. на дисциплинарно разследващата комисия, резюлирана от дисциплинарно-наказващия орган (ДНО) на 12. 12. 2019г. Справката съдържа, както данни за нарушението и нарушителя, така и предложение за налагане на дисциплинарно наказание. Въз основа на изложеното съдът приема, че нарушението е открито по смисъла чл.195, ал.1, вр.чл.196 ЗМВР на 03.12.2019г. Оспорената заповед е издадена в двумесечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР и чл.58 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г.

Спазена е процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР. В хода на дисциплинарното производство надлежно са охранени правата на уличения служител по смисъла на чл.207, ал.8 и ал.10 ЗМВР, не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са накърнили правото на защита на лицето или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

По материалната законосъобразност на оспорената заповед:

Издадената заповед е незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон. Дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана без да е доказано извършване на дисциплинарно нарушение по посочените в самата заповед норми, в противоречие с разпоредбата на чл.194, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 194, ал. 1 от ЗМВР, държавните служители в МВР се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания, но само в случаите, когато се докаже, че са нарушили служебната дисциплина. Вмененото дисциплинарно нарушение е по чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР във вр.с чл.200, ал.1, т. 11, пр. 1 и ал. 2 от ЗМВР - неизпълнение на служебни задължения или на заповед, конкретно на чл. 18, т. 5 от Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР. Основателно е възражението на

жалбоподателя, че Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР са неприложими към описаните в заповедта и справките към нея пропуски в работата на служителя. Задълженията са по други инструкции и вътрешноведомствени актове на МВР, а не по цитираните Вътрешни правила. Не се доказва и служителят да е запознат срещу подпис с Вътрешните правила, нито да е проведено обучение с него на тази тема. Действително, съгласно длъжностната характеристика служителят следва да познава вътрешноведомствените нормативни актове, но за да ги познава, следва те да са му предоставени за запознаване с тях. Такива доказателства в случая липсват. От страна на ответника в хода на съдебното производство е представен отчет за проведено професионално обучение по специализирана подготовка през третото организационно – планово тримесечие на 2019г., видно от който е проведено обучение по Инструкция №8121з – 1013/08.08.2017г. за организация на деловодната дейност и защита на класифицираната информация при работа с документи в МВР. Тази инструкция обаче не е посочена като нарушена в служебната дейност на П. П., нито пък е относима към изложеното от фактическа страна в заповедта и справките към нея. В тях се съдържат твърдения за пропуски в работата на служителя, за които обаче в дисциплинарно - наказващата преписка няма никакви доказателства. Посочени са резолюции със срок за изпълнение, за които се поддържа, че не са спазени. Не са приложени преписките, от които да е видно до кого са адресирани резолюциите, на коя дата са поставени и какъв е бил срока за изпълнение, за да се приеме, че не са изпълнени. Констатиран са нарушения при воденето на оперативни дела, но те не могат да се квалифицират от правна страна като неизпълнение на задължения по Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР при наличие на други регламентиращи задълженията нормативни документи.

Основателни са и останалите възражения в жалбата за нарушение на чл. 206, ал.2 от ЗМВР. Не е направена преценка на обстоятелствата по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, не са изложени съображения за формата на вината, липсват мотиви относно определеното дисциплинарно наказание, като вид и размер. Не е обсъдена тежестта на нарушението и дали от него са настъпили вредни последици. Не е ясно и защо при граница на срока на наказанието от шест месеца до една година по чл. 200, ал. 2 от ЗМВР, на служителя е наложен най - дългия възможен законоустановен срок.

По изложените съображения съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна, поради което същата и на основание чл.172, ал.2 АПК следва да бъде отменена.

Предвид изхода на правния спор, направеното своевременно искане за присъждане на разноски и разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 510 лв. по представен списък по чл. 80 от ГПК, от които 10 лева за държавна такса и 500 лева за договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното Административен съд София - град, I - во отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № RB 202317 – 001 – 07з - 04/03.02.2020г. с гриф „поверително“, издадена от директора на ОДМВР – П., с която на жалбоподателя, на основание чл. 194, ал.2, т. 2, вр. чл. 197, ал.1, т. 3 вр. чл. 200, ал.1, т. 11, предложение първо и ал. 2 и чл. 204, т. 3 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 година.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР П. с адрес [населено място], [улица] да заплати на П. М. П., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Г. Б., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 1 АПК разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: